

מסורת הש"ס

(א) (י"ג ב' ג') (ב) (ג' ד' ה') (ד) (ה' ו' ז') (ו) (ז' ח' ט') (ח) (ט' י' י"א) (י) (י"ב י"ג י"ד) (יא) (י"ה י"ו י"ז) (י"ח) (י"ט כ') (כ) (כ"א כ"ב כ"ג) (כ"ד) (כ"ה כ"ו כ"ז) (כ"ח) (כ"ט ל') (ל) (ל"א ל"ב ל"ג) (ל"ד) (ל"ה ל"ו ל"ז) (ל"ח) (ל"ט מ')

תורה אור הש"ס

1. יצחק עלי רבי יצחק
2. ר' יצחק ב"ר אביי
3. ר' יצחק ב"ר אביי

הגהות הב"ח

- (ב) ע"כ דלמך רבי יצחק
 זה נ"ל זה א"כ זה שאל
 בנדה זה א"כ זה ר"ח
 ד"ה איש קיים י"כ לר"ה
 שניקה י"כ לקמן דף
 מה ע"כ:

מוסף רש"י

הלכה כסתם משנה.
 רבי הוא סדר המטה
 ובכמה דברים יצא רש"י
 בענין שאלת סתם ולא
 הכיר שם אומר עליה
 מר שאל ויהי שיהיה מפי
 יצחק ויחזיק אליו נשי
 מהי מתחברת ויש ע"כ
 (ב"ב דף
 ט"ו) גדול וערו של שטן משל איוב
 משל לאומר לעבדו שזכר חבית ושומר
 ינה: הלכה כדברי האומר כבוס.
 דבעינין כותב שזכר כניטל הכבד.
 ופולגנא הוא בפרקין (ד' מ'.) (ב"ב דף
 סתמי דמתני' אהדי דקתי רישא
 אלו טרפות טעל הכבד ולא נשמיר
 ממנה כלום אם נשמיר כשרה וע"ג
 לילכת כותב אהרן זה לא כשרות
 ניטל הכבד ונשמיר ממנה כותב
 ומוקמינן לה כמנאי והכא מיימי לה
 משום שמעתה דרבי יצחק בר יוסף
 משמיה דרבי יוחנן: והא אמר רבי
 יוחנן הלכה כסתם משנה. והא
 נמי סתמא היא ומאי אולמא דסיפא
 מרישא: אמוראי נינהו. ורבי יצחק
 סבר דלא כיל רבי יוחנן נמימר
 הלכה כסתם משנה אלא היכא
 דקבירא ליה אמר כהדיא הלכה
 כמשנה זו ואמורא אחרתא אמר משמיה דר'
 והיכא דליכא מרי סתמי דסתין אהדיי אי
 איכא טעמא לאלומי חדא
 מחברתא כי היכא דסתהרין דחד דיני
 ממונות (דף ל"ג:) אול רבי
 יוחנן כהרה ואי לא מספקא ליה ולא קבע
 כזהו הלכתא כד מנייהו וכהני מרי אי
 היהו ללומי כאלומי חדא
 וכבד כאלומי איצטרין לן לשטיי דרבי יצחק
 לית ליה האי כלל דר' יוחנן: וכבד
 סוסמספ. שנקובה צמקוס דיבוקה
 כבד וחבור הכבד סותם את הנקב: כשרה.
 אפילו לר' יוסי בר' יהודה: כיס עלו.
 קליפה הפנימית: זה שלא כנגד זה.
 כגון זה למעלה וזה למטה: צוקורקן פסול.
 הכי ק"ל משום שהמכל מהספק שם
 ומחלחל ינגס צוקק עד שיולא דרך
 נקב השני: ופעיא כיה. מיהגדין.
 מיתרמן דמיוכווי אהדדי: אינו קרום.
 ואם ניקב ונתסם אפילו עלתה בו
 סתמיה ענה אינה מתקיימת כדלמיתא
 כיכמות (דף ע"א.) כרות שפכה ניקב
 פסול משום סתמיה וכו' למעוטי קרום
 שגלה ממתת מכה כריאה שאינו קרום
 דכל קובי טרפות לא מהניא להו סתמיה
 דסלקא כזה לאחר זמן ולא דמי לריאה
 שניקה (ט) ודופן סותמתה ולסתמיה
 כבד כמרה ולסתמיה כבד כמרה וסותמיה
 דלמין אדום ואין טפת דס נכרת זו:
 לסקק

אלו טרפות פרק שלישי חולין

אלה הנך דאפקט. כמנה שנחטבו רגליה והגולדה: לא סיפוק. אברענן כפירה ליה למנה דבי ר' ישמעאל וחסדי נקובי וכן דרב עירא כד תרין פסוקי כד ומשכת להו שפיר וכל הנך טרפות דמנין לקמן (דף מ.) כריאה כגון חליף דלוי דמניא לכשרה ולביעתא ואטוס כריאה כולו ככלל כריאה

שניקה או שחסרה נינהו. חליף היינו חסרה ממקום שהיא ראויה להיות שם והנך חזותא לקותא נינהו וכל לקותא סופה לינקב והיא לה נקובה וחליף דשני קרומים דיושטט שניהם נטולים ממקום שהן ראויין להיות ואין לך נקובה גדולה מזה: ונפולה. נטולה הכנד: נפולה. נפלה מן הגג. וגולדה ככלל נטולה שניטל עורה. ונחטבו רגליה ככלל חסורה. ושף מדוכמיה ככלל נטולה. וכן נדלדלו סימנים ועקירת לוע ומיסק גולגולת ככלל שזריה. וכשר החופה היינו קרועה: למעוטי לקוטא דריש. דכולא שאינה ככלל אלו ופליגי עולא עליה. ואם תאמר שיהיה ככלל נקובה כי היכי דלמרינן כלקותא דריאה לאו מילתא היא דהוה ליה ניקבה הכולא והא ליתא למיר' דלפי' ריש מודי דניקבה הכולא כשרה טרפות נקובה. ועקירת לוע ומיסק גולגולת ככלל נקובה הוושט והקרום והלב והריאה והקיבה והדקין כסם הפנימי והמסס וזית הסכות חדא הוא הא תמניא: **ואם תאמר ט'.** יש דהא איכא נמי מרה הדיא יחידה היא לית הלכתא כותמיה ודבר עירא לית ליה למיאי: **יפלה כליותו.** היינו לקותא וטרפה: **אין מוקיין מעשה נפיש.** להניח ראייה מן: **רק אם נפשו שמור.** מכות מות הכהו ולכן נטווה לשמור נפשו כדלמרינן דהמספין (ב"ב דף טו.) גדול וערו של שטן משל איוב משל לאומר לעבדו שזכר חבית ושומר ינה: הלכה כדברי האומר כבוס. דבעינין כותב שזכר כניטל הכבד. ופולגנא הוא בפרקין (ד' מ'.) (ב"ב דף סתמי דמתני' אהדי דקתי רישא אלו טרפות טעל הכבד ולא נשמיר ממנה כלום אם נשמיר כשרה וע"ג לילכת כותב אהרן זה לא כשרות ניטל הכבד ונשמיר ממנה כותב ומוקמינן לה כמנאי והכא מיימי לה משום שמעתה דרבי יצחק בר יוסף משמיה דרבי יוחנן: והא אמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה. והא נמי סתמא היא ומאי אולמא דסיפא מרישא: אמוראי נינהו. ורבי יצחק סבר דלא כיל רבי יוחנן נמימר הלכה כסתם משנה אלא היכא דקבירא ליה אמר כהדיא הלכה כמשנה זו ואמורא אחרתא אמר משמיה דר' והיכא דליכא מרי סתמי דסתין אהדיי אי איכא טעמא לאלומי חדא מחברתא כי היכא דסתהרין דחד דיני ממונות (דף ל"ג:) אול רבי יוחנן כהרה ואי לא מספקא ליה ולא קבע כזהו הלכתא כד מנייהו וכהני מרי אי היהו ללומי כאלומי חדא וכבד כאלומי איצטרין לן לשטיי דרבי יצחק לית ליה האי כלל דר' יוחנן: וכבד סוסמספ. שנקובה צמקוס דיבוקה כבד וחבור הכבד סותם את הנקב: כשרה. אפילו לר' יוסי בר' יהודה: כיס עלו. קליפה הפנימית: זה שלא כנגד זה. כגון זה למעלה וזה למטה: צוקורקן פסול. הכי ק"ל משום שהמכל מהספק שם ומחלחל ינגס צוקק עד שיולא דרך נקב השני: ופעיא כיה. מיהגדין. מיתרמן דמיוכווי אהדדי: אינו קרום. ואם ניקב ונתסם אפילו עלתה בו סתמיה ענה אינה מתקיימת כדלמיתא כיכמות (דף ע"א.) כרות שפכה ניקב פסול משום סתמיה וכו' למעוטי קרום שגלה ממתת מכה כריאה שאינו קרום דכל קובי טרפות לא מהניא להו סתמיה דסלקא כזה לאחר זמן ולא דמי לריאה שניקה (ט) ודופן סותמתה ולסתמיה כבד כמרה ולסתמיה כבד כמרה וסותמיה דלמין אדום ואין טפת דס נכרת זו:
 לסקק

הנך דאפקט לא תיפוק. וא"כ למאן דלית ליה לקמן (דף נד.) היא דרב מתנה דבוקא דלטמא מאי נינהו י"ח טרפות וי"ל דכאיעובל יצי היא טרפה כלויל עלמא ואם תאמר לעולא דלמך כמקמ' ח' מיני טרפות יש ולית ליה דריש בר פפא מאי נינהו י"ח טרפות וי"ל דניטל לזמנא הגדין חשיב חדא ולריש היא ככלל נחטבו רגליה ועוד קשה למ"ד נקרב רוב חילונה וזה נשר החופה את רוב הכרס חסר לכו חדא דהכל חשיב לכו כמתי לכן נראה דעולא והיא דלקמן כשרי כמתני' וכרבי יוחנן ש דלמך אלו טרפות דיוקא ותמא אלו למעוטי דרב מתנה א"ע"ג דמתיא לנטולה כמתני' וכ"ש דריש דלל דמיא כלל להך דמתני' ולית ליה י"ח טרפות ואמרו למשה מסין (ג) ומאי למימר נמי דלית ליה כשר החופה כמתי ואם תאמר וכי היכי דחשיב מרי פסוקי כחדא א"כ כריאה שחסרה ומסרין דשדריה נחשבו נמי כחד וי"ל

לפי דלון שיעורן שזד דחסרון כריאה ככל שחוט ומסרון דשדריה פלוגתא דרבי' ורבי' א"י נמי לפי שזה כבשר זה בעלם ואם תאמר נקרב רוב החילונה וכשר החופה את רוב הכרס נמי נחשבו כחד וי"ל דרוב החילונה הוא רוב הכרס וכשר החופה את רוב הכרס אינו רוב כשר אלא רוב ממה שכנגד רוב הכרס וא"כ ודמאי לא חשיב חסרון הגרגרת דהוי ככאיסר וי"ל דטעמא דחסרון משום דסופה ליפסק (ס' דהוי כרוב):

הגהות מהר"י לנ"ד

(ב) ע"כ דלמך רבי יצחק
 זה נ"ל זה א"כ זה שאל
 בנדה זה א"כ זה ר"ח
 ד"ה איש קיים י"כ לר"ה
 שניקה י"כ לקמן דף
 מה ע"כ:

הגהות מהר"י לנ"ד

(ב) ע"כ דלמך רבי יצחק
 זה נ"ל זה א"כ זה שאל
 בנדה זה א"כ זה ר"ח
 ד"ה איש קיים י"כ לר"ה
 שניקה י"כ לקמן דף
 מה ע"כ:

הגהות מהר"י לנ"ד

(ב) ע"כ דלמך רבי יצחק
 זה נ"ל זה א"כ זה שאל
 בנדה זה א"כ זה ר"ח
 ד"ה איש קיים י"כ לר"ה
 שניקה י"כ לקמן דף
 מה ע"כ:

הגהות מהר"י לנ"ד

(ב) ע"כ דלמך רבי יצחק
 זה נ"ל זה א"כ זה שאל
 בנדה זה א"כ זה ר"ח
 ד"ה איש קיים י"כ לר"ה
 שניקה י"כ לקמן דף
 מה ע"כ:

הגהות מהר"י לנ"ד

(ב) ע"כ דלמך רבי יצחק
 זה נ"ל זה א"כ זה שאל
 בנדה זה א"כ זה ר"ח
 ד"ה איש קיים י"כ לר"ה
 שניקה י"כ לקמן דף
 מה ע"כ:

הגהות מהר"י לנ"ד

(ב) ע"כ דלמך רבי יצחק
 זה נ"ל זה א"כ זה שאל
 בנדה זה א"כ זה ר"ח
 ד"ה איש קיים י"כ לר"ה
 שניקה י"כ לקמן דף
 מה ע"כ:

עין משפט
 נר מצוה

כ"א מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':

כ"ב מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':

כ"ג מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':

כ"ד מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':

כ"ה מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':

כ"ו מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':

כ"ז מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':

כ"ח מ"י פ"ה מה' שחיה הלכה כ' סתם עשין ס' טושי' י"ד ס' ט':